

ВЕШТИНА НА ПРЕГОВАРАЊЕ

*Пред ирејсџојније иреговори, и.е. иред
иродолжубањето на иреговорије*

Успехот на секои преговори во голема мера зависи од преговарачката вештина на страните вклучени во преговорите, иако тоа не е единствениот битен фактор што им дава насока на преговорите. Преговарачите цврсто се држат до своите позиции, при што секоја страна настојува да докаже дека омекнувањето е задача на спротивната.

Во што се состои крутоста на позициите? Во различните перцепции, зад кои стојат - конкретни личности, членовите на преговарачките комисији. Потребно е појдовна точка на преговорите да бидат заедничките интереси, а не круто задржување на сопствените позиции, што всушност не дека ги отежнува преговорите, туку ги оневозможува. Потребни се меѓусебна доверба, почит и разбирање.

Кој е заедничкиот интерес во овој момент?

И едната и другата страна да ги направат потребните отстапки, но не врз основа на тоа што бара спротивната страна, туку врз основа на праведни, објективни критериуми во однос на спорните прашања.

КРЕАТИВНОСТ, А НЕ СТРАВ

Се знае Кој е Единствениот праведен критериум во Црквата - Личноста на Богочовекот Христос; и единствен начин да се водат преговорите е Самиот Он да биде Посредник меѓу страните... Само Неговата Љубов може да ја преобрази мачната процедуралност на преговарањето омеѓена во границите на човечкиот страв дека Другиот е закана за нас, и дека ако отстапиме од сопствените позиции нешто ќе загубиме!

‘Што имаш што не си добил?’

(1 Кор. 4, 7)

Потребно е вината да не се бара секогаш кај спротивната страна. Тоа во позадината остава можност за играње двојна игра, како што се случи при креирањето на расколот. Двете страни треба да признаат дека една лошо подадена топка (некоординираност) предизвика последици за коишто се одговорни не само едните и не само другите, туку истовремено, сите. Грешката ќе биде исправена кога секој ќе го увиди сопствениот удел, и со тоа по автоматизам ќе престане да ја проектира врз другиот, оставајќи простор таа да се надмине. Инаку би паднале во заблудата на фанатизмот, убедени дека ситуацијата е непоправлива.

Различноста на нашите интереси не мора да значи дека тие меѓусебно се исклучуваат. Напротив, треба да се сретнат во Христа, за да ја доживеат полнотата на заедничењето, Евхаристијата. Никој освен Христос не може да ги обедини разликите, а при тоа да не бидат укинати.

СВЕДУВАЊЕ НА ИНТЕРЕСИТЕ ПОД ЗАЕДНИЧКИ ИМЕНИТЕЛ. КОМПАТИБИЛНОСТ НА ИНТЕРЕСИТЕ. ДОГОВОР, КРИТЕРИУМ. СТАНДАРДИ, ПРИНЦИПИ. СОСРЕДОТОЧУВАЊЕ ВРЗ СУШТИНАТА НА ПРОБЛЕМОТ. ПРОЦЕДУРА НА ПРЕГОВАРАЊЕ. КРУТОСТ И ПОПУСТЛИВОСТ ИЛИ ПРИНЦИПИЕЛНОСТ. КРЕАТИВНОСТ, А НЕ СТРАВ. ИЗНОАЌАЊЕ ЗАЕДНИЧКО РЕШЕНИЕ.

